

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

Coboară cerul pe pământ în zi de praznic sfânt, coboară cuvântul lui Dumnezeu pe pla-iul poporului român, coboară glasul Meu și se scrie în cartea sa cuvântul Meu ca să meargă el și ca să prindă de veste popoare și limbi că vine Domnul pe pământ cuvânt.

Vin și tot vin și Mă fac cunoscut în lung și în lat prin cuvânt și sunt purtat pe nor așa precum M-am și suit la Tatăl în ziua când M-am înălțat la cer de lângă ucenici acum două mii de ani, după ce le-am spus lor că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului și că ei vor lucra minuni și semne și vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh noroadă de peste tot și îi vor face fii ai împărăției cerurilor pe pământ între oameni, iar acum, după două mii de ani, se împlinește făgăduința lăsată prin cei doi bărbați mărturisitori în clipa înălțării Mele că așa cum M-au văzut ucenicii suindu-Mă la cer, acoperindu-Mă un nor care M-a ascuns de ochii lor, tot așa voi și veni, și iată-Mă purtat în nor deasupra pământului român și cuvântând cuvântul Meu și păstorind popoarele cu acest toiag de fier, iar acum Mă scriu cu șaptezeci de ani de cuvânt peste acest meleag și vestesc și împlinesc cu mare sărbătoare anul plăcut Domnului, anul împlinirilor mari, și care cu greu pot fi înțelese de către cei abătuți de la credință, lepădându-se de Dumnezeu pentru viață vremelnică, dar cei credincioși vor cerceta și vor pricepe Scripturile acestor vremi și vor primi cuvântul Meu și vor ridica rod din rod spre cer și mulți se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ca și acum două mii de ani, când Eu, Domnul, lucrăm prin ucenici cu Duhul Sfânt și mulți se ridicau și credeau și-Mi îmbrățișau iubirea și cuvântul ei, și iată, iarăși va fi frumos și tot mai frumos rodul Duhului Sfânt al cuvântului Meu cu care poposesc aici, în cetatea Mea pe vatra neamului român, iar mângâierea Mea va fi mare și-Mi va vindeca din multa Mea durere, că Mi-e dor de împărăția Mea în oameni, Mi-e tot dor de șapte mii de ani.

În zi de praznic de înălțare te cuprind în Duhul Sfânt, popor român, și-ți ocrotesc prin cuvânt țara și alegerea ta și se întâlnesc cerul cu pământul pe vatra ta, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă port pe nor cu însoțitori din cer, iar acest pământ este locul întâlnirii cerului cu pământul și masa Mea de cuvânt, cu care Mă împart peste popoare și le dau din Duhul Meu, iar tu ești popor ales, și din care Mi-am ales servi și i-am așezat de veghe în calea cuvântului Meu când el vine să păstorească, să bată și să intre și să lucreze împliniri precum este scris.

Îi chem la masă de cuvânt, iar și iar îi chem pe cei din sfatul țării ca să le spun să fie de partea dreptății ca nu cumva să piardă aceste scaune, și le spun să înconjoare cu încredere și cu nădejde pe cel așezat proaspăt pe scaunul de cârmuire peste țară și căruia îi este împărțită acum de la Dumnezeu o ceață de îngeri veghetori și lucrători cu el și împlinitori ai înțelepciunii de sus, căci acest fiu are o mare iubire de țară și de neam și are lucrare mare de lucrat, iar cei din sfatul țării să ia aminte la duhul înțelepciunii cu care este dăruit din cer acest fiu pentru această țară aleasă, pentru slava Mea de la sfârșit de timp peste pământul ei, și de unde Îmi împart lumina cuvântului Meu și împlinirile lui toate, și de aceea duhul frăției adevărate să sălășluiască acum în cei din sfatul țării și toți să se lase biruiți de înțelepciunea cea din cer ca să ridice spre slava Mea de la sfârșit de timp țara română și poporul ei, și toate vor fi înțelese la vreme și se vor împlini după planul cel ceresc, și toate popoarele și limbile se vor înfrupta de bogăția luminii cerești a cuvântului Meu care curge din nor și se scrie pe pământ, împărțindu-se de la margini la margini și trezind dragostea cea de sus, și care vine peste oameni pe pământ prin cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu.

Pace vouă iar și iar, vouă, celor de pe scaunele sfatului țării! Apropiati-Mă ca să vă fiu Păstor! Nu acum vin pe pământ cuvânt. De șaptezeci de ani Îmi aștern glasul cuvântului

Meu în cartea sa pe acest plai binecuvântat între popoare, o, și nu mai este mult și toate popoarele se vor apleca să ia această mângâiere și binecuvântare a acestei vremi cerești venită pe pământ prin cuvântul Meu, care grăiește și împlinește.

O, ai grijă, popor român, ai grijă să te găsească una frate cu frate și frumos gătit sufletește și trupește aceste zile care vin și se grăbesc să vină, și iată-le, o, iată-le cum vin și cum dau să se așeze cu împlinirea lor! Se vor apleca popoare la slava Mea din tine, nu uita. Nu fi împietrit la cerbice când Eu, Domnul, îți vestesc ție aceasta. Te cuprind cu cei din cer și te țin aproape lângă inima Mea și te păstoresc cu mare iubire. Nu uita să crezi că te așteaptă tot cerul să te arăți peste popoare cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău. Așadar, ridică-te și te gătește în toate și ieși întru întâmpinarea anului plăcut Domnului, căci tainic s-au împlinit multe, și iarăși multe se vor împlini, căci Eu, Domnul, vin și împlinesc, și precum M-am suit la cer pe nor acum două mii de ani, tot așa și în acest timp, vin așa cum am făgăduit că voi veni, și sunt cu cei cu care Mă port cel mai aproape, cu cei doi martori, Moise și Ilie, și iată lucrare cerească pe pământul român, cerul și pământul întâlnindu-se lucrând, și tainic lucrând, căci necredința este mare și ține întunericul peste pământ, până când lumina va ieși pe ulițe și va striga în lung și în lat: Veniți de luați lumină!

Binecuvântare cerească așează Dumnezeu acum pe creștetul fiului așezat pe scaunul de cârmuire al neamului român. Voi grăi prin cuvânt și voi desluși cărarea lui, căci este purtat, și de aceea a fost păstrat și așezat odată cu marea și cruda împotrivire a celor ce stăpânesc acum, și care n-au voit să asculte sfatul Domnului spre ei, iar Eu i-am biruit și i-am rușinat și a fost așezat acest fiu. Îl îmbrac cu putere de sus ca să poată pentru țară, nu pentru cei lacomi de putere și de bani și de ani pe scaune doar ei, căci toate se înnoiesc, și tot și toate să facă loc înnoirii, precum este scris, căci această țară va fi îmbrățișată și i se va purta numele și alegerea peste mări și țări, fiindcă așa este scris pentru ea, și tainic lucrează cerul această împlinire.

În zi de praznic de înălțare, pace vouă, celor din sfatul țării! Nu vă împotriviți, ci aplecați-vă pentru mersul cel măreț al acestui neam și iubiți-vă țara așa cum Eu, Domnul, o iubesc și îi pregătesc slavă mare și veșmânt de sărbătoare și zi de nuntă cerească, nunta Mea pe plaiul neamului român, căci Tatăl Îmi pregătește acum zi de slavă mare pe vatra acestui neam.

Binecuvântare și spor ceresc pentru gătirea acestei sărbători, odată cu gătirea și deschiderea grădiniței de rai de la Maluri, locul începutului cuvântului Meu pe pământul român în anul 1955, și voi sta înaintea neamului român cu istoria cea de șaptezeci de ani, de când Eu, Domnul Iisus Hristos, îi sunt Păstor și păstoresc un popor mititel, din mijlocul căruia am cuvântat acest cuvânt și a fost scris în cartea sa, iar după anul ieșirii de sub jug a neamului român, Eu, Domnul, am dat peste margini cu râul cuvântului Meu și am ieșit spre popoare și M-am vestit Păstor și Mă voi purta păstorind și împlinind lumină cerească pe pământ.

În zi de praznic de înălțare amintesc cuvântul celor doi martori vestitori care au spus celor ce Mă priveau mergând la cer: *«Acest Iisus va veni iarăși precum L-ați văzut urcând la cer»*. Iarăși amintesc cuvântul Meu prin care am făgăduit atunci și am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*. O, așa am spus, și de aceea vin și sunt, vin învăluit în cuvânt, în nor și în cuvânt, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

16/29-05-2025